

**DESCOPERĂ-ȚI
DESTINUL
CU
CĂLUGĂRUL CARE ȘI-A VÂNDUT
FERRARI-UL**

**Un model
pentru a-ți trăi viața la maxim**

Robin S. Sharma

Traducere: Nicoleta Radu și Patricia Cihodaru

Editura VIDIA
București 2010

*Această carte este dedicată semenilor noștri căutători,
acele suflete curajoase care își exersează curajul de a se detașa
de mulțime și de a-și găsi drumul către casă,
către acel loc numit autenticitate.*

*Fie ca hotărârea voastră de a vă trezi și a trăi în adevărata putere
să fie de neclintit. Fie ca lecțiile pe care le aveți de învățat să ajungă
la voi pe căi line. Fie ca nopțile întunecate ale sufletului să fie puține
și rare. Și fie ca voi să străluciți atât de puternic încât, la sfârșitul
zilelor voastre, lumea să se oprească și să spună:
„A, iată un om care și-a trăit viața din plin, sub toate aspectele!”*

CUPRINS

Mulțumiri	9
Introducerea lui Robin S. Sharma	15
Capitolul 1. O urgență spirituală	23
Capitolul 2. Discipolul își întâlnește maestrul	35
Capitolul 3. Discipolul află despre puterea chemării și despre înțelesul ascuns al destinului	75
Capitolul 4. Discipolul învață despre crima trădării de sine și cum să se elibereze din lanțuri	99
Capitolul 5. Discipolul descoperă unica și cea mai importantă alegere pe care o poate face un om	126
Capitolul 6. Discipolul pătrunde în lumea miracolului și a posibilității	141
Capitolul 7. Discipolul primește învățături de la maestri	156
Capitolul 8. Discipolul începe să se transforme și să se recreeze	181
Capitolul 9. Discipolul e pus la încercare	199
Capitolul 10. Discipolul se trezește	219

Introducerea lui Robin S. Sharma

Ești cu mult mai minunat decât ai visat vreodată să fii și, indiferent ce experimentezi în viața ta acum, ai încredere că totul e bun și se desfășoară spre binele tău. Poate că nu arată prea bine, dar este exact ceea ce trebuie să înveți pentru a deveni persoana care ai fost destinată să devii. Tot ce se petrece în viața ta a fost perfect orchestrat pentru ca tu să-ți atingi potențialul maxim ca ființă umană și să ajungi la adevărata ta putere. Învață de la viață și las-o să te ducă acolo unde ești menit să ajungi – ea vrea tot ce este mai bun pentru tine.

În paginile acestei cărți vei descoperi multe răspunsuri la cele mai importante întrebări ale vieții. Mă rog să găsești multe adevăruri și să înțelegi modul în care funcționează lumea și cum poți reuși în această lume, dar în ultimă instanță, răspunsurile pe care le cauți se află adânc în inima ta. Nu trebuie să cauți în altă parte. Da, cuvintele mele pot să-ți deschidă uși și să te ajute să îți amintești ceea ce știi deja în sufletul tău. Să nu te îndoiești că există în tine un tezaur latent de înțelepciune, putere și iubire care așteaptă să fie trezit de partea ta mai curajoasă. Nu este incredibil de încurajator să știi asta? *Ești deja tot ceea ce ți-ai dorit vreodată să devii.* Nu trebuie decât să faci munca interioară necesară pentru a îndepărta blocajele care au acoperit și au negat natura ta originală.

Scopul vieții umane este, cred eu, să mergi pe calea către această *Mare Trezire a Sinelui* și să te reîntorci acasă, la cel care ai fost cândva (și în locul pe care l-ai cunoscut cândva). Credința mea intimă este că nou-născuții reprezintă perfecțiunea și starea de a fi la care fiecare dintre noi e dator să se întoarcă. În clipa când te-ai născut erai

Descoperă-ți destinul cu Călugărul care și-a vândut Ferrari-ul

curajos, erai iubire pură, erai inocent, infinit de înțelept, aveai un potențial nelimitat și erai conectat în mod minunat la mâna nevăzută care a creat Universul. Când erai foarte mic, erai plin de uimire și complet deschis la tot ce înseamnă viață. Într-adevăr, atunci erai aproape iluminat (a fi iluminat înseamnă a fi pe de-a-ntregul lumină: cineva care este întru totul lumină nu are umbre, nu are părți întunecate, nu are spaime, nu are mânie, nu are resentimente și nici limitări).

Cei mai mulți dintre noi, cei care trăim astăzi pe Terra, am pierdut această legătură cu *Eul nostru adevărat*, această stare originară a ființei în care nu ne temeam să abordăm ceea ce este posibil și să tindem către stele. *Nu știm cine suntem*. Ne-am transformat în oameni care se comportă egoist, mânați de frică și durere. Acest comportament nu reflectă natura noastră esențială, este o consecință a rănilor pe care le-am suferit pe măsură ce am părăsit inocența cu care ne-am născut și am călătorit prin viață. Doar oamenii care suferă pot provoca suferință. Doar oamenii care au fost răniți îi pot răni pe alții. Doar oamenii cu inimile închise pot acționa într-un mod lipsit de iubire.

Unica rațiune pentru care suntem vii, cred eu, este să evoluăm către *Sinele nostru maxim* și să ne *amintim* adevărul despre cine suntem noi în esență. Viața ne va sprijini întru totul în această căutare. Ne va trimite oameni, evenimente și încercări care ne vor îndemna să dezvăluim mai mult din strălucirea noastră și să arătăm mai multe dintre posibilitățile noastre. De cele mai multe ori, lecțiile nu vor veni ușor. Suferința a fost întotdeauna un mijloc al evoluției spirituale profunde. Cei care au îndurat suferințe mari sunt în general cei care devin oameni extraordinari. Cei care au fost profund răniți de viață sunt cei care pot simți imediat durerea celorlalți.

Cei care au avut necazuri mari devin umili în fața vieții și, ca urmare, sunt mai deschiși, dau dovadă de mai multă compasiune și sunt mai naturali. Poate nu ne place când suferim, dar suferința are un rol benefic: sparge cochilia care ne acoperă inimile și ne golește de minciunile de care ne-am agățat cu privire la cine suntem, de ce suntem aici și cum funcționează de fapt această lume minunată în care trăim. După ce ne-am golit de toate acestea, putem să punem în loc tot ce este bun, nobil și adevărat. Necazurile ne pot transforma în bine dacă alegem să le lăsăm să facă asta. Așa cum scria Joseph Campbell: „*Acolo unde te împiedici e îngropată comoara ta.*”

Descoperă-ți destinul este o carte despre cum să-ți trăiești viața la întregul ei potențial. Am încercat să-mi aștern inima în aceste pagini și să vă împărtășesc tot ce știu despre cum să-ți conduci viața, cum să-ți descoperi sinele și să trăiești într-un adevăr. Trebuie să știți că eu sunt un om ca toți oamenii. Mă lupt zi de zi cu limitările și cu temerile mele, cu ceea ce eu numesc „*vechile mele tipare*”, acele moduri vechi de a mă comporta pe care le-am învățat pe parcurs. Mă consider o operă în curs de desfășurare și mă provoc continuu să folosesc fiecare zi ca o trambulină pentru a evolua în tărâmurile mai înalte ale vieții mele interioare. Există un mit potrivit căruia oamenii care scriu acest gen de cărți sunt ființe iluminate care își petrec zilele în beatitudine și transcendență, oferind cuvinte de înțelepciune din vârful muntelui. În realitate, eu am învățat că fiecare dintre noi mai are ceva de făcut, indiferent cât de mult a lucrat cu el însuși, indiferent cât de evoluat e. Fiecare dintre noi are o parte luminoasă și o parte întunecată. Fiecare dintre noi are defecte care trebuie corectate și răni interioare care imploră să fie vindecate. Fiecare dintre noi are un suflet scindat (pe măsură ce încercăm să reconciliem ființa umană cu ființa

spirituală). De fapt, această stare de imperfecțiune ne face umani. Cu cât pătrund mai profund în mine însumi, cu atât îmi dau seama cât de puțin știu. Așa cum scriam în *The Saint, The Surfer and The CEO*, „vârful unui munte este baza următorului munte”. Când ajungem în vârful muntelui pe care îl urcăm în momentul acela, ghici ce vedem? Alte vârfuri de urcat. Asta înseamnă să trăiești în școala numită Pământ: să evoluezi și să înveți neîncetat pentru unicul scop (sau ar trebui să spun pentru „scopul sufletesc”²) de a te ajuta să-ți amintești și să-ți recuperezi potențialul maxim și plenitudinea pe care, din nefericire, le-am pierdut.

Și, deși am limitările mele umane, recunosc că am parcurs un drum lung, într-o perioadă scurtă de timp, pentru a îndepărta blocajele care mă încorsetau (și la fel poți face și tu dacă urmezi procesul extraordinar explicat în paginile ce urmează). Cu doar câțiva ani în urmă eram un avocat specializat în litigii, trăiam în ritmul rapid al succesului lumesc, căutând bani și recunoaștere, eram mânat de interese materiale. Trăiam viața de la exterior spre interior, în loc s-o trăiesc de la interior spre exterior (și nu e de mirare că metoda nu funcționa). Am trecut printr-un divorț foarte greu și acum îmi cresc singur cei doi copii incredibili. De-a lungul drumului, am suferit multe neajunsuri și uneori m-am confruntat cu încercări personale care păreau că nu se mai termină. *Dar cele mai mari provocări ne fac să evoluăm cel mai mult.* Am înțeles că toate aceste experiențe mi-au fost trimise pentru a mă ajuta să-mi pun ordine în acțiuni și să mă eliberez de slăbiciunile mele. Loviturile cele mai grele pe care ni le dă viața sunt de fapt oportunități extraordinare care ne ajută să evoluăm, să ne

² Joc de cuvinte în limba engleză: termenul „sole” (unicul, singular) se pronunță la fel ca „soul” (suflet). (n. t.)

transformăm pozitiv și să recuperăm puterea adevărată pe care am pierdut-o atunci când am pierdut perfecțiunea copilăriei și am pășit în lume. Primiți-le cu bucurie, pentru că nu sunt altceva decât daruri.

Cu toate urcușurile și coborâșurile pe care acest incredibil (și scurt) joc al vieții le-a trimis în calea mea, n-am renunțat niciodată la hotărârea de a accepta că am o responsabilitate pentru tot ce mi se dezvăluie și de a căuta să-mi aflu Sinele în acest proces. Cred că aproape tot ce ni se întâmplă în viață a fost scris dinainte; dar totodată cred că nouă, ca ființe umane, ne-au fost lăsate *extraordinar de multe* posibilități pentru a alege cum să ne facem viața frumoasă pe care o visăm. Destinul și alegerile noastre conlucrează pentru a da formă vieții noastre. Și, în ultimă instanță, destinul nostru se înfăptuiește prin alegerile pe care le facem în mod conștient. A uita acest lucru înseamnă să te victimizezi. A neglija acest adevăr înseamnă să negi puterea care ți-a fost dată pentru a crea tot ceea ce dorești.

Calea pe care am descris-o în această carte – Un model pentru a-ți trăi viața la maxim – reflectă călătoria eternă, arhetipală a liderului sau eroului. Urmând tradiția cărților anterioare din seria *Călugărul care și-a vândut Ferrari-ul*, mesajele din această carte sunt dezvăluite prin aventurile imaginare ale lui Julian Mantle, dar e important să ne amintim că ele sunt *foarte* reale și excepțional de puternice. Procesul întrupat în cele șapte etape poate fi găsit, sub diverse forme, în multe texte străvechi ale înțelepților din Orient și Occident. Tu ești eroul sau eroina propriei tale vieți. Dacă alegi să trăiești la maximum ca ființă umană (și eu știu că asta vrei), aceasta e calea pe care trebuie să pășești. Parcurgerea ei îți *garantează* adevăratul succes.

Cel mai bun mod de a învăța e să predai. Dacă vrei cu adevărat să îți însușești acest material și să-l integrezi în viața ta, este *esențial* să-l predai cuiva la douăzeci și patru de ore după ce l-ai terminat de citit. Vei obține astfel două lucruri: în primul rând, te va ajuta să integrezi cunoștințele și, în al doilea rând, îi va ajuta pe cei din jurul tău să-și amintească cine sunt *ei* cu adevărat. Și, în timp ce citești *Descoperă-ți destinul*, angajează-i pe cei dragi în conversații despre ceea ce înveți. Împărtășește-le ceea ce ai înțeles din carte. Spune-le ce schimbări ești hotărât să faci pentru a-ți atinge potențialul maxim. Procedând astfel, te vei convinge și mai mult și vei obține rezultate *de durată*.

Vă mulțumesc că ați ales această carte; sper că ea o să vă ofere tot ceea ce căutați (și mult mai mult decât atât). Vă sunt recunoscător că-mi dăruiați câteva ore din viața voastră pentru a citi și a reflecta asupra acestei lucrări. Și, la modul cel mai sincer, aveți tot respectul meu pentru că ați făcut acest pas *urias* spre a vă descoperi destinul. Pe măsură ce citiți această carte și celelalte din seria *Călugărul care și-a vândut Ferrari-ul*, vă veți alătura bărbaților și femeilor din întreaga lume care au devenit parte a unei comunități. Conversații extraordinare se desfășoară la locul nostru de întâlnire, robinsharma.com, un site unde veți găsi foarte multe instrumente și sprijin în timp ce înaintați pe calea propriului destin.

Suntem cu toții conectați la un nivel invizibil. Vindecându-vă pe voi, ajutați la vindecarea lumii. Lăsându-vă lumina să strălucească, îi invitați tacit pe cei din jur să facă același lucru. Lucrând cu voi înșivă pentru a vă atinge potențialul maxim, deveniți modele pentru ceilalți și îi motivați să urmeze această cale. Și, așa cum spune adesea unul dintre clienții mei în coaching: „*Asta e ceva frumos.*”

Introducerea lui Robin S. Sharma

Să aveți parte de binecuvântări fără de margini în această călătorie numită viață!

Cu dragoste,

Robin S. Sharma

CAPITOLUL 6

Discipolul pătrunde în lumea miracolului și a posibilității

*Sunt la luptă cu viața, vânând fără răgaz fiecare plăcere,
căutând răspunsuri, storcând din ea chiar și durerea.
Scormonesc viața, o urmăresc până-n pânzele albe.*

Marita Golden

*Lumea este o carte măreață,
iar cei care nu se clintesc niciodată de acasă
citesc din ea doar o pagină.*

Sfântul Augustin

În săptămâna care a urmat întrevederii mele cu Julian, au început să apară schimbări profunde. Am început să mă simt altfel, am observat că încep să-mi trăiesc viața în proprii mei termeni și cu o conștiință mult mai activă decât înainte. Eram atent la alegerile pe care le făceam referitor la modul în care gândeam, simțeam și acționeam și mă asiguram că toate acestea proveneau dintr-un loc de integritate impecabilă și sinceritate deplină. Procedând astfel, simțeam mai multă încredere și pace interioară decât experimentasem vreodată până atunci. În multe privințe, mă simțeam de neoprit. Mă simțeam viu. Simțeam atât de multă bucurie. Simțeam că devin o versiune mai bună a mea. Am știut că mă trezeam.

Cu toate acestea, ca să fiu cinstit, au început să apară și multe temeri. Un căutător pe calea către casă, către

sinele său superior și autentic, va avea întotdeauna de înfruntat temeri despre care nu a știut niciodată că există. Când trăim inconștient, multe dintre spaimele noastre rămân ascunse în subconștient. La nivel conștient, nici măcar nu știm că le avem, dar le avem, iar ele ne influențează fiecare alegere și ne conduc viața de la un nivel invizibil. Pe măsură ce ne trezim și alegem să ne vedem viața dintr-un cadru de referință autentic, temerile noastre încep să iasă la lumină și trebuie să ne confruntăm cu ele. Asta este de obicei înspăimântător.

Am învățat că temerile noastre sunt monștri de paie. Dacă le negăm, ele rămân în subsol, sabotându-ne în secret viața și împiedicându-ne să ne împlinim visurile. Dacă le înfruntăm, dacă invităm acești monștri înspăimântători să urce și să bea o ceașcă de ceai cu noi, dacă ajungem să-i cunoaștem, ne dăm seama că sunt mult mai mici decât credeam. Așa cum o umbră dispăre când e adusă în lumina soarelui, frica adusă în lumina conștiinței noastre umane începe să se destrame. Vedeți voi, lucrurile cărora le opunem rezistență vor continua să existe și, dacă refuzăm să facem munca interioară necesară pentru a ne examina temerile și apoi a lucra asupra lor, ele ne vor conduce întotdeauna, dar dacă avem curajul să ne explorăm pe noi înșine și ajungem să ne cunoaștem temerile, ele vor trece prin noi și apoi vor dispărea. Într-adevăr, lucrurile cărora le opunem rezistență vor persista. Lucrurile cu care ne împrietenim vom reuși, inevitabil, să le depășim.

Julian mi-a spus odată o poveste despre un alpinist care a ajuns în vârful muntelui pe care îl escalada în miezul zilei. Atunci provocarea a fost să coboare până la un loc sigur înainte de apusul soarelui. Pe măsură ce cobora, a observat cum soarele se lăsa tot mai jos. A grăbit pasul, dar pe măsură ce orele se scurgeau, lumina scădea, iar

soarele era înghițit de linia orizontului. I s-a făcea tot mai frică și multe temeri au început să iasă la suprafață. Credea că dacă nu ajunge la baza muntelui, avea să rămână prins la mijlocul drumului, într-o poziție extrem de periculoasă și putea chiar să cadă și să moară.

În sfârșit, soarele a apus și alpinistul a rămas complet în întuneric. Disperat, a băjbăit după ceva de care să se țină și în cele din urmă s-a agățat de o creangă care creștea dintr-o fisură în stânca muntelui. Alpinistul și-a petrecut noaptea agățat de acea creangă, încremenit de spaimă, crezând că dacă îi dă drumul, avea să cadă și să se zdrobească de stâncile de dedesubt. Noaptea a fost un coșmar pentru el, o adevărată teroare.

Cu toate astea, când s-au ivit primele raze ale dimineții, a început să râdă. Nu i-a venit să creadă ce a văzut. *Frica lui fusese doar o iluzie.* La doar 15 cm sub el se întindea o cornișă. Pe întuneric el nu o văzuse. Când s-a făcut lumină și-a dat seama că nu trebuia decât să mai coboare încă 15 cm și și-ar fi petrecut noaptea în siguranță și relativ confortabil. Temerile sale fuseseră nefondate. Spaima lui nu avea nicio bază în realitate și, după cum am aflat, așa sunt toate temerile. Ele ne fac să ne simțim mici, încătușați, ne distrug viața. Totuși, fiecare dintre temerile care ne limitează are o adâncime de doar 15 cm. Nu lăsați aceste temeri să pună stăpânire pe voi. Nu le lăsați să vă strice viața.

Am ajuns la *The Q* fix la 5 dimineața. Îmi era mult mai ușor să mă trezesc dimineața și mă bucuram de orele suplimentare pe care mi le oferea regula de a mă trezi de vreme. Așa cum mă sfătuiseră Julian, foloseam acest timp, această „tabără de bază” de la începutul fiecărei zile pentru a planifica, a vizualiza, a contempla și a citi din marile cărți de înțelepciune. În felul acesta, mă conectam la adevărurile esențiale care constituie temelia oricărei

vieți mărețe. Faptul că citeam în fiecare dimineată mă și inspira, amintindu-mi că nicio viață, oricât de minunată ar fi fost, nu e scutită de probleme și de provocări. Singurii oameni care nu au nicio problemă sunt cei îngropați în cimitir. De fapt, tocmai existența problemelor și a provocărilor ne ajută să ne dezvoltăm, să devenim mai puternici și mai înțelepți. Putem să fugim de ele și să ne înverșunăm, să ne plângem că viața e grea sau putem să le acceptăm și să devenim mai buni. În general, exact în momentele de cea mai mare suferință suntem mai strâns conectați cu ceea ce suntem noi cu adevărat și cu ceea ce am fost destinați să fim. Martin Luther King Jr. spunea cândva: „*Valoarea esențială a unui om este dată nu de momentele de încredere, ci de momentele de provocări și controversă.*”

Intrând în hol l-am văzut pe Julian discutând cu personalul de la recepție. Îi făcuse să râdă și acum chicotea împreună cu ei. Am început să râd și eu doar auzindu-i râsul. Râsul lui era atât de curat și adevărat, ca al unui copil. Nu mai întâlnisem niciodată pe cineva ca Julian. Era atât de autentic și nu avea nicio mască. Pentru mine părea un om care era așa cum fiecare dintre noi ar vrea să fie: vesel, iubitor, înțelept și fără frică.

Am fost surprins să văd că de data asta Julian își îmbrăcase roba. Mă așteptam să se îmbrace din nou într-o ținută neprotocolară, dar am fost încântat de veșmintele sale și de splendoarea pe care o afișa. Simțeam că Julian era mândru să poarte această robă tradițională a înțelepților din Sivana. După cum bănuiam, roba îi amintea nu doar de calea pe care și-o alesese, ci și de ei, de acei călugări.

— Bună dimineată, prietene, strigă el, din capătul holului. Tocmai mă distram cu acești oameni obișnuiți să se trezească devreme. E un club important din care facem

parte cu toții. Se cuvine să urmezi niște reguli, dacă vrei să trăiești o viață măreață și frumoasă.

— Înțeleg, Julian. Am început să mă obișnuiesc cu asta.

— Foarte bine, exclamă, venind la mine și punându-și unul dintre brațele bronzate în jurul umerilor mei, cu mare afecțiune. Să știi că mi-a fost dor de tine.

— Și mie mi-a fost dor de tine. Am petrecut o zi extraordinară săptămâna trecută. Abia aștept să văd cum va decurge ședința de coaching de azi.

— Astăzi vei învăța despre *Etapa a Treia* dintre cele *Șapte Etape ale Trezirii Sinelui*, Dar. *Etapa a Treia* constă în a privi lumea cu alți ochi. Vezi tu, prietene, majoritatea oamenilor care trăiesc azi pe planetă trec prin viață orbește, pur și simplu urmează mulțimea, se lasă duși de val. Trăiesc în minciună. Ei cred că văd realitatea pe măsură ce înaintează în viață, dar nu sunt decât indivizi din acea mulțime care privește imagini false ce par reale pe peretele peșterii. Ei văd o iluzie. Viața e mult mai mult decât își dau ei seama. Nu trebuie să se trădeze pe ei înșiși trăind după crezuri, valori și presupuneri despre care, în adâncul inimii lor, știu că nu li se potrivesc. Nu trebuie să trăiască așa cum se așteaptă alții. Nu trebuie să-și îngroape visurile și să trăiască vieți mediocre și pline de plictiseală. Pot să-și rupă lanțurile, pot să-și revendice viața optimă și pot să vadă lumea cu alți ochi, cu ochi care văd adevărul, nu cu ochi care văd minciuni.

— Înțeleg. Vrei să-mi amintești cum se numește *Etapa a Treia*, Julian?, l-am rugat, în timp ce ieșeam din hotel și urcam într-un taxi.

— *Etapa a Treia* se numește „*Conștientizarea Miracolului și a Posibilității*”. Când un căutător aflat pe calea către casă, către adevăratul lui eu – către destinul lui – părăsește minciuna din *Prima Etapă* și ia decizia de a se

angaja pe drumul către viața ce i-a fost destinată parcurgând *Momentul Alegerii din Etapa a Doua*, el va ajunge inevitabil la *Etapa a Treia*. Acesta este momentul în care începe să vadă că există o lume complet diferită de tot ce a știut vreodată. Este un loc incredibil pentru omul care ajunge aici. Gândește-te numai: căutătorul s-a descătușat din mulțime și face lucrurile într-un mod mult mai autentic. Nu mai există limite. Acum e pregătit să se joace cu posibilitățile. Reflectează la valorile, crezurile și comportamentele care i se par corecte lui, indiferent de ce cred ceilalți. E în acord cu el însuși. În plus, pătrunde tot mai adânc în el însuși, mai adânc decât a pătruns vreodată, își cercetează temerile, atitudinile și modurile de a-și conduce viața, despre care cei din jurul lui l-au învățat să creadă că sunt modurile pentru a reuși în lume. Cu siguranță, e o perioadă de schimbări majore, dar este și o perioadă extrem de interesantă.

— Cum așa?

— Pentru că el începe să vadă adevărul. Începe să înțeleagă că această lume a noastră e un miracol. Este un univers minunat, plin de miracole și posibilități. Da, în această etapă, căutătorul părăsește „ceea ce îi este cunoscut”, locul în care și-a trăit viața până atunci și se îndreaptă direct către necunoscut, un loc al nesiguranței și misterului. Și, desigur, aceasta va da naștere temerilor, fiindcă oamenii simt întotdeauna teamă când ies din zona lor de confort. Însă doar pe tărâmul necunoscutului sălășluiesc noi posibilități. Nimic nou nu sălășluiește pe tărâmul a ceea ce ne e cunoscut, altfel nu ar mai fi nou, corect?, întrebă Julian.

— Cred că înțeleg, am răspuns, dându-mi seama încotro se îndrepta Julian cu raționamentul lui. Vrei să spui că doar în aceste locuri necunoscute, străine mie, se află posibilitățile cele mai înalte pentru viața mea. Așa e?

— Exact. Columb a fost primul european care a văzut Lumea Nouă pentru că a vrut să părăsească locurile pe care le cunoștea și să viziteze locuri care-l speriau – terenuri noi, neexplorate. Toate descoperirile și inovațiile aparțin femeilor și bărbaților care au îndrăznit să încerce teritorii necunoscute. Trebuie să-ți înfrunți temerile și să vrei să mergi în locuri noi pentru a evolua ca persoană și pentru a descoperi comorile care te așteaptă ca ființă umană. A rămâne în lumea în care ai trăit întotdeauna înseamnă să rămâi mic și temător.

— Am înțeles, am spus, cu satisfacție.

— Deci pe măsură ce căutătorul aflat pe calea către iluminare părăsește minciuna în care a trăit și face alegerea primordială de a-și revendica puterea autentică și viața adevărată, modul în care el vede lumea începe să se schimbe. Într-adevăr, el va vedea lumea cu ochi noi. Va vedea cum începe să se manifeste o experiență complet nouă a realității. Va păși într-o minunată lume nouă, plină de miracol și de alegeri noi. Știi că asta a început deja să se manifeste în viața ta, Dar. Și, pe măsură ce vei înainta pe calea conștientă pe care ai ales-o, ți se va dezvălui tot mai mult.

— Poți să-mi dai câteva exemple?

— Sigur că da. De îndată ce vei trece în *Etapa a Treia*, vei începe să simți emoții pe care nu le-ai mai simțit niciodată. Sau, ca să fiu mai exact, vei simți emoțiile pe care le-ai simțit cândva, în fragedă pruncie, dar apoi le-ai reprimat atunci când lumea din jurul tău te-a învățat că nu e politicos să cânți prea tare ori să strălucești prea puternic. Vei începe să simți acel gen de bucurie care îți aduce lacrimi în ochi și acel gen de recunoștință pentru că ești viu într-o zi însorită care-ți face inima să bată mai puternic.

— Grozav!, am exclamat, nerăbdător să experimentez

miracolele despre care îmi vorbea Julian, știind totodată că unele dintre aceste miracole începuseră deja să apară în viața mea, de când demarasem lecțiile cu el.

— Ți vei experimenta sentimentele la un nivel complet nou și ar trebui să menționez că vei începe să simți nu doar culmile pe care nu le-ai mai simțit de mulți ani, ci și unele abisuri, spuse Julian. Da, în această etapă vei simți o fericire și o încântare mai intense decât ai simțit în ani de zile. Vei reuși să-ți accesezi și izvorul suferinței. Vei începe să te cunoști mai profund ca niciodată, pentru că părăsești minciuna în care ai trăit până atunci și începi să conștientizezi adevărul, iar adevărul e că ai negat o mare parte din tristețea ta. Pe măsură ce ai renunțat la persoana care erai cândva, pe măsură ce ai părăsit natura ta originală prin procesul trădării de sine, o parte din tine a murit și asta te-a durut. Pe măsură ce ți-ai părăsit eul autentic și ai pășit în această lume a noastră, o lume plină mai mult de frică decât de iubire, în tine s-a acumulat o mare tristețe și nu doar atât: lumea te-a rănit în diverse moduri. Oamenii ți-au zdrobit speranțele. Oamenii ți-au înăbușit spiritul. Oamenii ți-au călcat în picioare visurile. Ți-au spus să acționezi în feluri despre care tu știai că nu sunt bune pentru tine. Te-au învățat să-ți fie teamă de lucruri și să te comporți în moduri despre care partea cea mai înaltă și mai bună din tine știa că sunt greșite. Și totuși ai făcut-o.

— Ca să fiu iubit și în rând cu lumea, am spus, amintindu-mi ce mă învățase Julian.

— Exact. Așa că trebuie să procesezi această tristețe. Trebuie să te ocupi de suferința pe care ai acumulat-o și de rănilor vechi care supurează în subconștientul tău. În felul ăsta, banda îngustă de sentimente care-i determină pe cei mai mulți oameni să trăiască vieți cenușii, lipsite de culoare, începe să se lărgească. Pe măsură ce simți mai

mult din tristețea și durerea pe care le-ai înghițit, vei reuși totodată să simți mai mult din bucuriile și încântările vieții. Vei începe să te simți emoționat de un răsărit de soare și încântat de un curcubeu. Vei descoperi că lumea e un loc mult mai colorat și mai plin de viață decât ai crezut până atunci și vei începe să simți mai multă iubire decât ai simțit vreodată într-o bună bucată de vreme. Și nu va fi doar iubire pentru cei din jurul tău, ci și iubirea pentru tine însuși.

— Incredibil!

— În *Etapa a Treia*, pe măsură ce părăsești iluzia în care ai trăit și începi să privești lumea așa cum este ea cu adevărat, un loc de o frumusețe uluitoare și ritmul sincronității în viața ta se va accelera. Vezi tu, prietene, cu cât dai dovadă de mai mult curaj și mai multă încredere în a-ți trăi viața pe care Universul vrea ca tu să o trăiești, cu atât mai mult Universul îți va trimite binecuvântările lui. Îți va da undă verde. Se vor petrece lucruri care te vor ului. În viața ta vor apărea oameni exact la momentul potrivit, aproape ca niște îngeri trimiși să te ajute să obții ceea ce îți dorești. Într-un anume fel, te vei simți ca și cum ai fi aproape ghidat de două mâini invizibile care te conduc către viața minunată care exista până atunci doar în imaginația ta. Visurile tale vor începe să devină realitate.

Pe măsură ce taxiul ne ducea pe străzile pustii ale orașului, Julian căută în robă și scoase o bucată de pânză. Înainte să pot spune ceva, se aplecă și mi-o legă cu blândețe peste ochi.

— Ce faci, Julian?, am spus, cu un amestec de surpriză și emoție. Nu mai văd nimic.

— Relaxează-te, prietene. Toate astea au un rost. Știi, cei mai mulți oameni de pe planetă sunt legați la ochi în timp ce se aventurează prin viață. Trăiesc în întune-

ric, ca să spun așa. Sunt într-o stare de ignoranță totală cu privire la modul în care funcționează de fapt lumea și la rolul care le este destinat în această lume. În esență, majoritatea oamenilor – și nu vreau să manifest lipsă de respect față de nimeni, pur și simplu spun un adevăr – trăiesc într-un mod care ar putea fi descris doar ca „incompetență inconștientă”.

— Ce vrei să spui cu asta, Julian?, am întrebat, în timp ce ne continuam cursa cu taxiul către o destinație necunoscută.

— Ei, bine, în învățarea oricărei deprinderi, fie că e vorba de a învăța să mergi pe bicicletă ori de deprinderea de a trăi o viață minunată, există patru niveluri pe care discipolul trebuie să le parcurgă pentru a ajunge la un nivel de măiestrie. Nivelul sau faza inițială este cel al „incompetenței inconștiente”. În această fază, discipolul nu e doar incompetent, ci și inconștient cu privire la motivul pentru care e incompetent. Cu alte cuvinte, în această fază, discipolul nu știe ce nu știe. Așadar, folosind exemplul cu bicicleta, discipolul n-are idee ce cunoștințe îi lipsesc pentru a merge pe bicicletă. Din nefericire, mulți oameni trăiesc cei mai buni ani din viața lor la acest nivel de începător.

— Adică, metaforic, merg prin viață legați la ochi, inconștienți de ceea ce sunt ei cu adevărat și de modul în care sunt destinați să trăiască, am confirmat, încă legat la ochi.

— Exact. Astfel de oameni nu-și alocă timp pentru a reflecta la modul în care-și conduc viața, la calitatea și natura alegerilor pe care le fac și la ceea ce trebuie să îmbunătățească pentru a-și trăi viața la nivelul cel mai înalt ca ființe umane pe terenul de joacă al vieții. Dacă există voința de a se perfecționa, unii oameni trec la faza a doua care este cunoscută drept „incompetență conștientă”. La

acest nivel, discipolul este în continuare incompetent cu privire la deprinderea respectivă, dar a devenit conștient de tot ceea ce nu știe și trebuie să învețe. În scenariul cu bicicleta, încă nu știe să meargă pe bicicletă, dar știe că trebuie să-și îmbunătățească echilibrul, să se țină de ghidon într-un anume fel și să folosească pedalele într-un mod specific pentru a pune bicicleta în mișcare. Conștientizarea se dezvoltă și, pe măsură ce se dezvoltă conștientizarea a ceea ce nu știi, poți să faci noi alegeri, iar alegerile noi și mai bune conduc la schimbări pozitive.

— Dar cum e o ființă care se află la nivelul „incompetenței conștiente” în ce privește deprinderea de a-și trăi viața? Cum arată ea?

— Excelentă întrebare, observă Julian, în timp ce taxiul accelerează. O astfel de persoană este încă departe de măiestrie, dar cel puțin se va trezi la realitate, în sensul că va fi foarte conștientă de tot ce nu știe și de lucrurile asupra cărora va trebui să lucreze. Deși va fi încă incompetentă în a-și trăi viața, va dobândi conștiința necesară pentru a înțelege toate greșelile pe care le făcea. De exemplu, va putea să vadă toate domeniile din viață în care era condusă de temeri sau toate momentele în care nu a fost integră. Va vedea toate momentele în care nu e autentică sau în care alege mediocritatea în locul măreției. Și, întrucât conștientizarea precedă alegerea, iar alegerile noi creează schimbări noi în viața unui om, respectiva persoană va face pași uriași înainte. Acest tip de cunoaștere o va aduce la cel de-al treilea nivel cunoscut sub numele de „competență conștientă”. La acest nivel, discipolul a devenit competent. Însă trebuie să mai investească foarte multă energie pentru a fi atent la ceea ce face; încă nu a atins nivelul de măiestrie, dar fără îndoială se descurcă bine. În metafora cu bicicleta, discipolul poate acum să meargă destul de bine pe bicicletă, dar încă trebuie să

fie conștient de modul în care ține ghidonul, de modul în care se echilibrează pe bicicletă și de modul în care apasă pe pedale.

— Și cum arată viața unui om aflat în faza de „competență conștientă”?

— Arată bine. Acești oameni au accesat multe dintre legile naturale care guvernează lumea. Au părăsit minciuna care era cândva viața lor și au devenit extrem de conștienți de întreaga lor trădare de sine. Au părăsit mulțimea și își trăiesc viața în proprii lor termeni, ascultând ce le șoptește inima și ce le spune conștiința. Dar încă trebuie să facă alegerile zilnice în mod foarte conștient și cu multă chibzuință. Încă trebuie să acorde atenție la tot ceea ce fac. Mulți căutători aflați pe calea către viața lor optimă ajung în acest loc și trebuie să-ți spun că e un loc minunat. Însă, dacă vrei adevărat și ești devotat, poți să ajungi la un nivel de funcționare și mai înalt, iar acesta e nivelul „competenței inconștiente”. La acest nivel superior, discipolul atinge nivelul adevăratei măiestrii în deprinderea pe care a învățat-o. La acest nivel, cel care merge pe bicicletă nu mai trebuie să se gândească la nimic. Pur și simplu iese afară, se urcă pe bicicletă și începe să gonească pe stradă, fiind mult mai atent la adierea vântului pe față și la razele de soare care-i mângâie spatele, decât la modul în care manevrează ghidonul, iar cineva care trăiește viața la acest nivel este pe deplin implicat în momentul prezent. El va avansa prin viață cu măiestrie. Va fi infinit de înțelept și de conștient, iar asta e un lucru minunat, observă Julian, în timp ce taxiul frână brusc.

— Am ajuns, prietene. Te rog, lasă-ți ochii legați până intrăm în clădire.

— Unde suntem?

— Un lucru foarte important pe care trebuie să-l faci în *Etapa a Treia* din cele *Șapte Etape ale Trezirii Sine-*

lui este să renunți la control. Trebuie să fii dispus să te abandonezi. Trebuie să fii dispus să renunți la tot ceea ce ai știut și să pășești într-o nouă realitate. Da, poate să fie epuizant, dar va fi totodată una dintre cele mai bune mutații pe care le vei face vreodată, îți va deschide un univers de posibilități și îți va aduce o mulțime de daruri prețioase. Scriitorul Marcel Proust spunea foarte bine când afirmă: „Nu aștepta viața. Nu tânji după ea. Fii conștient, întotdeauna și în fiecare clipă, că miracolul se petrece aici și acum.” E. E. Cummings a spus-o și mai succint: „E nevoie de curaj pentru a evolua și a deveni cine ești tu cu adevărat.”

Am coborât din mașină și Julian mă duse de mână într-o clădire, cu ochii încă acoperiți.

— Gata, prietene. Acum poți să părăsești întunericul și să intri într-un loc al miracolelor.

Mi-am scos legătura. Am înțeles imediat că ne aflăm într-una dintre sălile principale de expoziție de la galeria de artă din localitate. Julian zâmbea.

— Luna asta, galeria găzduiește o expoziție internațională a lui Salvador Dali. Aici se află unele dintre cele mai faimoase lucrări ale sale. Arta lui e incredibilă – am petrecut ore întregi aici, în fiecare zi, cu privirea ațintită asupra tablourilor. Te-am adus aici pentru a-ți oferi un indiciu relevant pentru *Etapa a Treia* din călătoria căutătorului. Odată ce părăsești minciuna care a fost odată viața ta și faci alegerea de a păși pe calea conștientă, *Etapa a Treia* se va manifesta inevitabil în viața ta, iar tu vei începe să vezi lumea cu ochi noi, așa cum ți-am spus. Nu-ți va fi întotdeauna ușor să mergi pe această cale – știi deja asta, dar e singura cale pe care trebuie să mergi dacă vrei să trăiești viața nobilă care ți-a fost destinată. „Curajul de fiecare zi are puțini martori. Dar curajul tău nu e mai puțin nobil doar pentru că nu ești întâmpinat cu sur-

le și trâmbițe și mulțimea nu te ovaționează”, scria Robert Louis Stevenson. Legătura de la ochi care cândva nu îți permitea să vezi cât de vastă, de frumoasă și de bogată este această lume va dispărea și îți vei vedea viața ca pe o operă de artă. Arta lui Salvador Dali nu seamănă cu arta niciunui alt pictor. El a văzut lumea prin altfel de lentile și, ca urmare, a creat opere care îți taie respirația prin forța lor și nu au rival prin impactul lor creativ. Vreau să continui să ieși din întunericul care a fost cândva viața ta. Vreau să continui să fii „competent în mod conștient” în felul în care îți trăiești viața, în așa fel încât să atingi într-o bună zi nivelul de măiestrie și de putere autentică numit „competență inconștientă”. Vreau ca tu să crezi o viață care să fie cu adevărat considerată o operă de artă. Ai acest potențial. De fapt, cu toții îl avem. Totul se reduce la cât de mult vrei să faci munca interioară necesară pentru a ajunge acolo. Să devii un Salvador Dali al vieții tale, prietene, și doar să privești cum se petrec miracolele.

Toată dimineața, eu și Julian am parcurs întreaga galerie, studiind arta și bucurându-ne fiecare de prezența celuilalt. Julian s-a deschis și mai mult față de mine, mi-a povestit despre încercările personale cu care se confruntase el ca avocat și despre câteva dintre împrejurările care îl făcuseră să demisioneze din Barou și să se ducă în India, în căutarea răspunsurilor la întrebările cu care se luptase. M-a făcut să râd cum nu mai răseseam de mult, împărtășindu-mi câteva dintre poveștile lui de război și aventurile lui ca avocat de succes, specializat în litigii. M-a impresionat până la lacrimi când mi-a povestit cum mult mediatizatului său decedat ca avocat fusese determinat de moartea – despre care n-a vorbit aproape nimeni – a singurului lui copil, o fetiță, când un șofer beat intrase într-o coliziune cu mașina în care se afla și ea.

— „*Viața îți aduce suferință prin ea însăși*”, spuse

Julian, citându-l pe faimosul psiholog Milton Erickson, „responsabilitatea ta este să crezi bucuria”. Viața mi-a oferit destul de multe eșecuri, dar sunt un supraviețuitor și nimic nu mă poate doborî. Am descoperit totodată că nimic din ceea ce ni se întâmplă în viață nu are altă semnificație decât cea pe care i-o conferim noi. Durerea și suferința vin doar din judecată. Pe măsură ce renunțăm să judecăm lucrurile și să le etichetăm drept „pozitive” sau „negative” și le acceptăm pur și simplu ca fiind oportunități pentru a evolua către eul nostru superior, viața noastră se transformă. De fapt, nu există o „experiență rea” și nici una bună. Viața pur și simplu este, dacă înțelegi ce vreau să spun. Prin modul în care interpretăm și procesăm experiențele din viața noastră, ne modelăm realitatea. Gândurile noastre sunt cele care dau o formă lumii noastre în foarte multe privințe. Eu văd viața ca pe o aventură splendidă. Perioadele dificile îmi alimentează evoluția și mă fac mai înțelept. Momentele când totul merge ușor mă umplu de bucurie și par să fie recompense pentru că am trăit în acord cu regulile naturale ale jocului. Așa cum ne spunea Peter săptămâna trecută, viața este într-adevăr scurtă, prietene, și trebuie să facem zilnic pași pentru a accesa măreția care sălășluiește în noi. Viața e o călătorie senzațională și în ceea ce mă privește am de gând să mă bucur de ea.

Despre Robin Sharma

Robin Sharma este unul dintre cei mai buni experți mondiali în leadership, performanță de elită și descoperire de sine. Este autorul a numeroase bestselleruri, printre care bestsellerul numărul 1 la nivel internațional *Călugărul care și-a vândut Ferrari-ul* și volumele care i-au urmat: *Atinge măiestria în leadership cu Călugărul care și-a vândut Ferrari-ul* și *Învățături spirituale pentru familia ta de la Călugărul care și-a vândut Ferrari-ul*, *Cine va plânge când vei muri?* și *Sfântul, Surferul și Managerul*, numărul 1 pe lista de bestselleruri de pe www.amazon.com. Oaspete frecvent al mass-mediei naționale, Robin a fost protagonist în propria emisiune la PBS și a apărut în peste 1.000 de emisiuni la radio și televiziune. Este foarte solicitat în toată lumea ca orator și adesea se află pe aceeași scenă cu personaje ca Jack Welch, Bill Clinton, Christopher Reeve, Dr. Phil, Deepak Chopra și Wayne Dyer.

Fost avocat cu două diplome în Drept, dintre care una de master, Robin este liderul vizionar de la Sharma Leadership International (SLI), o firmă de servicii de învățare care ajută angajații și antreprenorii să-și realizeze potențialul lor cel mai înalt din punct de vedere profesional și personal. SLI organizează și celebra *The Elite Performers Series*[™], un proces de *coaching* de două zile, extrem de eficient, care ajută indivizii să demonstreze excelență în tot ceea ce fac și programul *The Monthly Coach*[™], cartea și CD-ul lui Robin de la Month Club. De asemenea, Robin este *life coach* pentru manageri, antreprenori și pentru unii dintre cei mai de succes oameni

de pe planetă. Misiunea personală a lui Robin este de a ajuta oamenii să redescopere cine sunt cu adevărat și să trăiască într-un mod care creează valoare pentru ceilalți. Prin *The Robin Sharma Foundation for Children*, el ajută copiii defavorizați să-și împlinească visurile.

Pentru mai multe informații cu privire la Robin Sharma sau la serviciile de învățare de la SLI, vă rugăm să vizitați **robinsharma.com** sau să ne contactați la numărul de telefon 1.888.RSHARMA (774.2762).